

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **E. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2004, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2011, č. j. 4 Cad 1/2007 - 190,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce soudem ze dne 17. 9. 2015 **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 25. 9. 2015 postoupeno Nejvyšším soudem podání žalobce (dále „stěžovatel“) ze dne 17. 9. 2015, vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. Ncn 499/2015. Jelikož z podání vyplývalo, že se týká důchodové věci, Nejvyšší soud považoval jeho označení jako „Dovolání Nejvyššímu soudu“ za neznalost kompetence nejvyšších soudů a předal věc k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Z uvedeného podání však nebylo zřejmé, proti jakému rozhodnutí směřuje, čeho se stěžovatel domáhá, ani kdo jej činí (stěžovatel v něm označil taktéž manželku – paní A. S., aniž by byl na podání připojen její podpis či plná moc udělená stěžovateli). Dále stěžovatel namítal, že nemá na advokáta. Byl proto usnesením ze dne 21. 10. 2015, č. j. 6 Ads 217/2015 - 10, soudem vyzván, aby předložil vyplněné Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, žádá-li o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem; a k odstranění vad kasační stížnosti.

II.

[3] Stěžovatel ve stanovené lhůtě předložil Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech a doplnil, že svou kasační stížností napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 18. 1. 2011, č. j. 4 Cad 1/2007 - 190 (dále jen „napadený rozsudek“), a navrhuje Nejvyššímu správnímu soudu, aby jej zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. Zároveň žádá, aby byla kasační stížnost i přes zpoždění přijata, neboť byl nemocen a nemohl ji podat dříve.

III.

[4] Nejvyšší správní soud se stěžovatelovými námitkami (otázkou výkonu umělecké činnosti v letech 1967 až 1989 jako výkonu zaměstnání v I. či II. pracovní kategorii a podpisu odhlášky z výkonu této činnosti) již opakovaně zabýval. Definitivně bylo v této věci rozhodnuto rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2011, č. j. 6 Ads 105/2011 – 246, kdy byla kasační stížnost stěžovatele zamítnuta. Ta směřovala proti témuž rozsudku městského soudu jako nyní podaná kasační stížnost. Dalšímu soudnímu přezkumu v této věci proto Nejvyššímu správnímu soudu brání překážka věci rozhodnuté, proto opakovanou kasační stížnost stěžovatele odmítl (výrok II.) dle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že podanou kasační stížnost nelze podle jejího obsahu považovat ani za návrh na obnovu řízení. Obnova řízení proti rozhodnutí o kasační stížnosti není přípustná (§ 114 odst. 2 s. ř. s.). Přípustná je obnova řízení dle § 114 odst. 1 s. ř. s. jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí.

IV.

[6] Ze stejného důvodu, pro který Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, musel zamítnout návrh stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti. Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát. Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. *účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Jelikož ke dřívější kasační stížnosti stěžovatele se Nejvyšší správní soud již touto věcí zabýval, a přezkoumání napadeného rozsudku proto*

pokračování

brání překážka věci rozhodnuté, jedná se o návrh, jenž zjevně nemůže být úspěšný. Nejvyšší správní soud tudíž žádost stěžovatele o ustanovení advokáta zamítl.

V.

[7] Na základě shora uvedeného a z důvodu hospodárnosti řízení Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl a kasační stížnost současně odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu